

עופר: 20 שנה למותו

דצמבר 16 2016

נולדתי במקום רחוק, קטן, ובמקצת גם מבודד מהעולם הרחב. הסתקרנתי ממה שקורה לא רק בבית אלא גם בעולם הרחב. אני זוכר כיצד נוצר אצלי גירוי להתחיל ולהתעניין במה שנעשה בעולם הרחב. היה זה משחק רביעות, המשחק הסטנדרטי לגיל הרך. לסיין המסקרנת היו ארבעה קלפים: פקינג, ננקינג, שנחאי, והונאן. רק לאחר 50-60 שנה בקרתי במקומות הרחוקים האלה.

שמעתי על אירופה (ועל הקרבות סביב מונטה קסינו) מאבי לאחר שחזר מהשירות בבריגדה העברית שלחמה בנאצים.

למדתי מוזיקה מהפסנתרן יהלי וגמן, תלמידו של פרנק פלג—מגדולי הפסנתרים בישראל דאז. יהלי, שהצטרף בשנות החמישים של המאה הקודמת לקיבוץ, לימד אותנו יצירות מופת: הסימפוניה הפנטסטית של הקטור ברליוז, פטרושקה של איגור סטראבינסקי, הסימפוניה התשיעית של אנטונין דבוזק, ועוד. ניסיתי ללמוד לנגן על קלרינט, והייתי נוסע לחיפה לקבל שיעורים ממורה שהייתה שייכת להרכב של תזמורת חיפה.

שמעתי הרבה מוזיקה של פופ ורוק במצעד הפזמונים של רדיו רמאללה, וקול ישראל.

כך קיבלתי גירויים כדי להצטייד בחכמת החיים ולצאת אל העולם הגדול. כמו רבים אחרים, בחרתי ללכת במסלול שיש בו כעין "מירוץ מרתוני" להגשמת משהו משמעותי בחיים, ולא לעצור. כפי שכתב מאיר אריאל:

ואבא תמיד אומר  
תעזבנו יום יעזבך יומיים  
העגלה נוסעת אין עצור.  
קפצת ממנה היום  
חלפו שנתיים  
והנה נשאר מאחור.

כשעופר נולד, השתנו סדרי חיי. למדתי מהי לקיחת אחריות, לא רק על מעשי, אלא גם על אחרים,

בעיקר על ילדי.

עופר נולד בקיבוץ שמיר, חצי שנה אחר כך נסענו שולה, עופר ואני לשיקגו. תקופת חיי שהחלה, בשמיר. עברה דרך שיקגו, רמת אביב, פילדלפיה, ועוד פעם שיקגו. צה"ל, אוניברסיטת תל אביב וווישינגטון. עופר נפטר כשמלאו לו רק שנה 30.

אהבנו ללכת יחד למופעי רוק באיצטדיונים של סן פרנסיסקו, שיקגו, ובוסטון:

The Eagles' Fleetwood Mack, Simon and Garfunkel, Bob Dylan.

עופר היה הראשון במשפחה שידע לנווט במרחב הסייבר, כשהיה עדין בלתי מוכר לכולנו.

עופר רכש תכונות אופי חזקות מגיל צעיר: משמעת פנימית, סקרנות, ויכולת ריכוז עם השקעת מאמץ. גם בזמן מחלתו הבנתי שהוא ניחן בכוח פיזי בשימוש באברי הגוף שלא נפגעו. היינו שוחים יחד בבריכת אוניברסיטת תל אביב. הרגליים שלו כבר חצי משותקות, אבל. הריאות לנשימה במים היו חזקות, ושרירי הידיים שלו עוצמתיים. הוא שחה בקצב שלי. ואני הוא הבריאי יחסית בין שנינו.

אבל כל אלה הם רק הבזקי זכרון אקראיים מחיים מלאי אתגרים. מול אתגרים אדירים הצליח לנווט את עצמו לפעילות בעלת משמעות. הנה כיצד חיבר את עבודת הדוקטורט. הייתי שותף מרגע ראשון ללבטים, להתייעצויות, לחיפוש דרך, למציאת קו ההתקדמות, ועד הסיום המוצלח. לאחר פיסומה זכתה העבודה ל 378 ציטוטים בכתבי עת מדעיים! חבל שהפירסום בא אחרי מותו. הוא לא ראה בחייו כמה אני גאה בהישג הזה.

לא צריך להיות דתי כדי להבין שגם אחרי מותו אדם ממשיך להשפיע על סביבתו—דרך משפחתו, מכריו ועבודותיו. דרך כל מי שהשיק למעגל חייו. מחכמת הכתבים העתיקים אנו לומדים שלא בחומר בלבד חי האדם, אלא גם ברוח.

עופר אכן העביר לנו הוריו רני ועינת אחיו ואחותו, עידו וניב נכדינו, את אמת החיים: המודל כיצד יש להתנהל בכבוד ולהתקדם אל מול אתגרים. אבל יותר מכל הוא לימד אותי מהי אהבה. המסר המהדהד של לאונרד כהן הוא:

I've seen the nations rise and fall  
I've heard their stories, heard them all  
but love's the only engine of survival

עד כאן.

אסף רזין